

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 5^{ος}
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλείω ἔβλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΔΟΓΓΙΟΝ. 16 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826. ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγγρα τῆ 18 Δεκεμβρίου.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Σμύρνης. Τῆ 2 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ διαβάτας ἐλθόντας σήμερον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, μανθάνομεν ὅτι, ἐσχάτως συνεκροτήθη συνέλευσις (διδάμι) καὶ ἐδιωρίσθησαν τρεῖς σημαντικοὶ Τούρκοι νὰ υπάγωσιν εἰς Κέρκυραν ὁποῖος εἶναι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῶν ἀπεσταλμένων τούτων ἀγνοεῖται, ἢ γνώμη ὁμῶς τῶν περισσοτέρων εἶναι, ὅτι στέλλονται διὰ ἔξισασμόν μὲ τοὺς Ἕλληνας.

Ἄλλοι γράφουσιν ὅτι, εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπεσταλμένων εἶναι καὶ ὁ Κ. Ἰακωβάκης Ἀργυροπούλος ποτὲ μέγας Διερμηνευτὴς παρὰ τῆ Ὀθωμανικῆ Πόρτα. (Ο' Φ. τοῦ Ν.)

Παραδόξως βλέπομεν νὰ λέγουν, ὅτι ἡ Πόρτα, ὡς μέγος καὶ αὐτὴ συστατικὸν τῆς Εὐρώπης, ζητεῖ νὰ κάμη συνθήκας μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι στέλλει μάλιστα διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν διαφόρους πρέσβεις. — Ἄλλ' ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει στέξῃ ποτὲ εἰς τὸ παραμικρὸν ζήτημα τῆς Πόρτας, καθότι ὁ μόνος αὐτῆς σκοπὸς εἶναι, ἢ ν' ἀναγνωρισθῇ Κράτος χωριστὸν καὶ αὐτόνομον, ἢ νὰ ἐξουδενωθῇ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦ ὑποκειμένου τούτου ἡ ἔρευνα ἀξιοῦται προσοχῆς τινος, ἃς παρατηρήσωμεν ἐκ τοῦ προσεγγυς, ἀν ὁ Σουλτάνος, ἢ

τε ἡ Πόρτα δύναται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῆς ἀρχάς, νὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ ὡς νομίμους ὑπηκόους.

Ἀναμφίβολον εἶναι, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τεθρῆκία, θεωρουμένη ὡς Ἐπικράτεια, εἶναι μέγος συστατικὸν τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅτι, ὅσον κατὰ τοῦτο, ἠμπορεῖ καὶ αὐτὴ νὰ λάβῃ, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις, τὰ γενικὰ ἐκείνα μέτρα περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς εὐταξίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πηγάζει τῶν λαῶν ἡ εὐδαιμονία. Ἀλλὰ τὸ Ὀθωμανικὸν τοῦτο Κράτος, ἐμφωλευμένον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον ἐν ὀλίγῳ κατακατατεῖ, ἐὰν θεωρηθῇ ὡς Διακράσις, οὔτε μέχρι τοῦδε ἦτον δυνατόν, οὔτε εἰς τὸ ἔξῃς ποτὲ ἠμπορεῖ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὰς Χριστιανικὰς Δυνάμεις ὡς μέγος συστατικὸν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συστήματος· τὸ Κράτος τοῦτο δὲν εἶναι, παρὰ διοικήσις πεποιημένη, τῆς ὁποίας τὴν ἕπαρξιν ἐσυγχώρησαν αἱ ἄλλαι Διοικήσεις, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ συστήσῃ σχέσεις συμφερόντων, ἢ δεσμοὺς φιλίας καὶ πολιτικὰς ἐφαρμογὰς, βᾶσιμον ἐχούσας σκοπὸν, καὶ ὄχι, ὡς καὶ αὐτὴ, πεποιημένον. Αὕτη δὲ ἡ Διοικήσις, οὐσιωδῶς ἀλλοεθνὴς οὕσα ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῆς Εὐρώπης Διοικήσεις, καὶ πάντῃ ἀλλοδαπῆς ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον δεσπόζει ἐγχώριον ἔθνος, δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς συστατικὸν μέγος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συστήματος, διότι καὶ εἰ νόμοι τῆς, καὶ τὰ ἔθη καὶ ἔθιμά τῆς, καὶ αἱ θρησκευτικαὶ βάσεις τῆς, καὶ ὁ διοικητικὸς τῆς ὀργανισμὸς, ἐκ διαμέτρου ἀντίκεινται. Πῶς συμβαίνει λοιπὸν, ὥστε τὸ ἀντικοινωνι-

κὸν τοῦτο κράτος νὰ φαίνεται εἰς διαφόρας Αὐ-
 λὰς, ὅτι εἶναι ἀναγνωρισμένον ὡς μέλος συ-
 στατικὸν τῆς Εὐρώπης; Μὲ ποίαν πραγμα-
 τικὴν ἐπικύρωσιν ἀναγνωρίσθη ἀπὸ τὰς Εὐρω-
 παϊκὰς Δυνάμεις ἢ εἰς τὸν παλαιὸν Θρόνον τοῦ
 Χριστιανισμοῦ νομιμότης τοῦ ἀντιχρίστου τού-
 τῃ κράτους; Εἰς ποίαν πράξιν ἐνώσεως συγ-
 κατένευσεν ὁ Μέγας Τούρκος; Πῶς ἡ Σύνο-
 δος τῆς Βιέννης, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις ἐπε-
 σφραγίσθησαν διὰ τῆς συνθήκης τῆς Ἱερᾶς Συμ-
 μαχίας, ἠθέλησε νὰ ἀναμίξῃ τὰς ἐντολάς τοῦ
ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΥ μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κοραίου; Πῶς ἠθέλησε νὰ ἐπισυνάψῃ τὴν ἡμισέληνον τῆ
Μωάμεθ μὲ τὸν **ΣΤΑΥΡΟΝ** τοῦ **ΧΡΙΣΤΟΥ**;
 Ἡ μεγάλη τῆς Εὐρώπης συγκοινωνία, τῆς
 ὁποίας ἡ ὑπαρξις ἐπαρτιμῆται πρὸ χιλίων πεν-
 τακοσίων ἐτῶν καὶ ἔτι πρὸς, δεμελιούται εἰς
 βάσεις στερεὰς, δηλαδὴ εἰς τὰς Χριστιανι-
 κὰς ἐντολάς, αἱ ὁποῖαι μὲ ὅλον ὅτι καθυπε-
 βλήθησαν καὶ εἰς τινὰς μικρὰς παραλλοιώσεις,
 εἶναι ὅμως προσφύεστατα ἐφηρμοσμένα εἰς τὸ
 πνεῦμα καὶ εἰς τὰ ἦθη ἐκάστου τῶν ἔθνων, ἐξ
 ὧν σύγκειται ἡ Εὐρωπαϊκὴ αὕτη οἰκογένεια.
 Τίς δύναται λοιπὸν νὰ διίσχυρισθῇ, καὶ νὰ οἰ-
 κειτωιῆται, ὅτι ὁ Τούρκος εἶναι μέλος τῆς
 οἰκογενείας ταύτης, καὶ ὅτι τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα,
 τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ βάση τοῦ κράτους τῆ, ἐφ-
 αρμόζονται εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὰ ἦθη τῶν
 Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν λαῶν,
 εἰς τοὺς ὁποίους αὐτὸς βασιλεύει μὲ σιδηροῦν
 σκῆπτρον; Τὴν νοθεύτητα τῶν ἰδεῶν τούτων
 εὐκόλως καθεὶς βλέπει, καὶ ἐπομένως θέλει
 τροφυλάττεται τῆ νὰ προφέρῃ τοιαύτας βλα-
 φημίας, πάντῃ ἀντιβαινούσας εἰς τὰς ἀρχὰς
 τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντι-
 ειμένας εἰς τὸν φανατισμὸν τῶν Τούρκων, τῶν
 ποίων αἱ ἀρχαὶ ἀπαγορεύουν εἰς τὸν Σουλτάνον
 νὰ δεχθῇ τὸν τίτλον τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας
 ἡγεμονικῆς νομιμότητος. Ὅσα λοιπὸν καὶ
 ἂν ἤθελον εἰπεῖ οἱ μισθωτοὶ σύμβουλοι, ὁ Σουλ-
 τάνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν θέλει ἀπο-
 βάλλει τὸν τίτλον τῆ, ὡς Καλιφ τοῦ Μωάμεθ,
 καὶ νὰ θελήσῃ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος τῆ
 Κωνσταντίνου διάδοχος εἰς τὸν Θρόνον τῶν Χρι-
 στιανικῶν Καισάρων· ποτὲ δὲν θέλει κατα-
 κεύσει εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς Ἕλληνας ὡς

νομίμως ὑπηκόους, καθότι εὐαρεστεῖται νὰ τοὺς
 ἔχῃ καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζεται ὡς δούλους
 ὑποτεταγμένους εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν του,
 καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν ἢ ὁ θάνατος νὰ ὑπόκεινται
 εἰς τὴν διάκρισίν τῆ.
 Ἴδου λοιπὸν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ἀνα-
 γνωρίσει ποτὲ τὸν Σουλτάνον διὰ Βασιλέα τῆς·
 προκρίνει μυριάκις νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ὄχι πλέ-
 ον νὰ βλέπῃ τὸν Τύραννόν τῆς· ἢ ὁ λαὸς οὐ-
 τοσ νὰ κατασταθῇ λαὸς ἐλεύθερος καὶ ἄξιος
 τῶν προγόνων του, ἢ παντελῶς νὰ ἐξαλειφθῇ
 ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἡδὴ δὲ πρὸς παρηγορίαν τοῦ δυστυχικοῦ αὐ-
 τοῦ λαοῦ, ἄς μᾶς συγχωρηθῇ μὲ τὰ δάκρυα
 εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ προσθέσωμεν ἀκόμη,
 ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, διὰ τὴν χαυνότητα
 τῆς διπλωματικῆς ἐγκαταλειφθὲν ὀλομόναχον
 εἰς μίαν τόσοσ φρικτὴν πάλην πολυειδῶς ἀδικη-
 μένην, καὶ καθυποβλημένην εἰς τὰς κρυφὰς
 μηχανουργίας ἐνὸς συστήματος ἐχθροπαθοῦς μὲ
 προσωπεῖον παρηλλαγμένον, ἠμπορεῖ μὲν τέ-
 λος (ὃ μὴ γένοιτο) νὰ ἀπωλεσθῇ, ἀλλὰ θέ-
 λει ἀπωλεσθῇ μὲ φήμην καὶ δόξαν αἰώνιον· ὁ
 ἱερός αὐτοῦ ἀγὼν θέλει ἐπιζῆσει εἰς τὰ εἰρή-
 πιά τῆ, καθότι ὡς ἀγὼν ὑπὲρ ἀνθρωπότητος
 καὶ ὑπὲρ θεοσεκείας, θέλει εἶσθαι καὶ αἰώνι-
 ος· τὸ αἷμα τοσούτων χιλιάδων ψυχῶν, αἱ
 ὁποῖαι ἐπροσφέρθησαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πα-
 τριδος κλεισιώταται ἐκατόμυαι, ῥέον κάτω ἀ-
 πὸ τὸν Θρόνον τοῦ Παντοκράτορος, θέλει ζη-
 τῆται ἐκδίκησιν· ὁ δὲ καιρὸς τῆς τύχης μας
 δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἀναφανῇ. Ὁ παρὰ τοῦ
 Οὐρανοῦ ἐκτελεγμένος θελεῖ ἀναδειχθῇ εἰς τὴν
 σκηνὴν ἐνδεδυμένος μὲ ἴλην τὴν δόξαν τῆ, καὶ
 φαινότατα λελαμπρυσμένος ἀπὸ τὴν Θεῖαν
 Χάριν. Τα θελήματα τοῦ **ΤΥΣΙΣΤΟΥ** εἶναι
 ἀμετάβλητα, καὶ πρέπει ἐξάπαντος νὰ πλη-
 ρωθῶσιν· ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία **ΤΟΥ** εἶναι ἀπα-
 ραβίαστος, καὶ ὅσα θελήσει νὰ πράξῃ, εἶναι
 προορισμένα νὰ γίνων.
 Ἡμεῖς λοιπὸν εἰς τὴν Θεῖαν θέλησιν ἀφο-
 σιοῦντες μὲ πᾶσαν ὑπόκλισιν ὅλας τὰς ἐλπί-
 δας μας, ἀπ' αὐτὴν καὶ Μόνην ἀναμένομεν μ'
 ὅλην τὴν πίστιν τῶν δεινῶν μας τὸ πέρας.

Μεσολόγιον .

Ἐγγράφιοι Εἰδήσεις .

Τὴν 14 Ἰαννουαρίῃ . Εἰς τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν μέγα τῶν ἐχθρῶν κανονοστάσιον συνέβη πάλιν χθές τὸ δεῖλι πυρκαϊά , ἣτις κατηδάφισεν ὅλας τὰς σκηνάς καὶ καλύβας τοῦ ὀχυρώματος τούτου . Φαίνεται λοιπὸν , ὅτι αἱ Ἀραβες μὴν ὑποφέροντες τὸ συγκερασμένον κλίμα τῆς Ἑλλάδος , καὶ διὰ τοῦτο θέλοντες νὰ καταστήσωσι διὰ τοῦ πυρὸς θερμὰς τὰς καλύβας των , ὡς τὴν διακεκαυμένην Ζώνην τοῦ τόκου των , τὰς πυρπολοῦν συνεχῶς .

Ἐν ᾧ διάφοροι τῶν ἐχθρῶν Φρεγατῶν περιέπλεον σήμερον τὸν λιμένα μας , μία ἐξ αὐτῶν πλησιάσασα εἰς τὰ ριχὰ , ἐκάθισε . Πάραντα ἔσπευσαν αἱ ἄλλαι Φρεγάται εἰς βοήθειάν της καὶ ἔστειλαν τὰ ἀκάτιά των νὰ τὴν τραβίσουν , ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον , καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ ἐπικρατοῦντος Βεῤῥᾶ .

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς ἔρριψε σήμερον τέσσαρας μόνας βόμβας εἰς τὴν πόλιν μας , τῶν ὁποίων ἡ ἐκρηξίς δὲν μᾶς ἐπροξένησέ βλάβην .

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ . Ἡ εἰς τὸν κόλπον Π. Πατρῶν εἰσπλεύσασα προχθές Ἀγγλικὴ Κορβέτα (ἴδε τὸ προλαβὸν φύλλον τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν) , σήμερον πάλιν ἐπέστρεψε , καὶ ἀλθούσα προσωρμίσθη ἀπέναντι τοῦ Βασιλαδίου . Ὁ Διοικητὴς αὐτῆς Κ. Ἀμπατ ἔστειλε παράπαντα ἓνα ἀξιωματικὸν εἰς Βασιλαδί , ὅστις εἶπεν εἰς τὸν ἐκεῖ φερούμενον , ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς Κορβέτας προσκαλεῖ τοὺς ἐν Μεσολογίῳ Πολιτικοὺς καὶ Πολεμικοὺς ἀρχηγούς νὰ ἔλθωσιν εἰς Βασιλαδί , διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῶν περὶ πραγμάτων πολλὰ σημαντικῶν (per affari di grand' importanza , κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἰδίου ἀπεσταλμένου) .

Ἀναλόγως λοιπὸν τῆς προσκλήσεως ταύτης , ἐπῆγαν εἰς τὸν διορισμένον τύπον οἱ ἐπὶ τούτοις διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως ἀπὸ μέρους μας ἐκλελεγμένοι , οἵτινες καὶ μὲ ἀκάθετον χαρὰν ὑπεδέχθησαν τὸν Κ. Ἀμπατ , ὡς ἄγγελον ὑποθέσεων μεγάλης ὠφελείας (di grand' importanza) . Ἀλλὰ τί ἀπροσδόκητον Δέαμα , ὅποια

τραχεῖα προσβολὴ ἐπροξένηθη εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους μας , ὅταν ὁ Κ. Ἀμπατ παρήρησάξει αἴφνης εἰς αὐτοὺς τὴν ἐφεξῆς ἐπιστολήν *) .

Nelle Aque di Misolongi

A bordo della Corvetta di Sua Maestà Britannica „ Rosa “ i 27 Gennajo . 1826 .

Signori .

Il Capitan Pascià mi ha chiesto d' informare le Autorità Greche di Misolongi , che tutte le preparazioni saranno pronte fra lo spazio di otto giorni per dar l' Assalto a quella Piazza ; Ma siccome il Capitan Pascià brama di evitar l' effusion di sangue che dovrebbe succedere se la città fosse presa per assalto ; desidera egli per ciò di sapere , se la guarnigione di Misolongi volesse capitolare , e che patti ella dimanderrebbe in tale circostanza .

La Risposta che Lor Signori mi daranno , sarà spedita da me a Capitan Pascià ; Ma considero esser mio dovere d' informare chiaramente alle Autorità Greche di Misolongi che non sono affatto autorizzato di esser Mallevadore dei Patti che saranno per fare , nè io voglio dar alcun sentimento tanto alla convenienza di accettare , od a rifiutare questa proposizione del Capitan Pascià .

Ho l' onore d' essere Signori

Suo Obbed. mo servo
Cha. Abbat Commandante

Alle Autorità Greche di Misolongi .

Μετάφρασις τῆς ἀνω ἐπιστολῆς .

Εἰς τὰ νερά τοῦ Μεσολογίου ,

Ἐν τῇ Κορβέτῃ τῆς Ἀυτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος „ Ρόζα “ τὴν 27 Ἰαννουαρίου 1826 .

Κόριοι !

Ὁ Καπιτάν-Πασσα μὴ ἐπρόβαλε νὰ εἰδωοιῆσιν

*) Τσιάντας τινὰς προτάσεις μᾶς ἔκαμε τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀπὸ μέρους τοῦ Καπιτάν Πασσα καὶ ὁ Κ. Βουράτσιτζ , Διοικητὴς τῆς Αὐστριακῆς Φρεγάτας , ἡ Ἡ Ἔ η . Δὲν ἐπαραξενεύθημεν ὅμως τότε , διότι ἤξεύραμεν , ὅτι ὁ Κ. Βουράτσιτζ ἦτον Αὐστριακός . Ἀλλ' ὁποῖαν λύσιν ἠσθάνθη ἡ ψυχὴ μας , λύσιν , ἣτις φέρει μεγάλην τιμὴν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ἔθνος , ἔταν ἴδωμεν νὰ μᾶς καθήσιασθ ὁ Κ. Ἀμπατ ταύτην τὴν ἐπιστολήν ! Ἐστενάξαμεν καὶ κινρᾶ ἐδακρύσαμεν , συλλογίζόμενοι , πῶς ὁ Ἀγγλος οὗτος ἠμῶν ἔρεσε νὰ προσφέρῃ τὸν ἑαυτὸν του Πρέσβην εἰς τὸν Καπιτάν-Πασσα , καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ὑπογραφήν του νὰ πρετεῖν εἰς τοὺς Ἕλληνας ποιοῦντας λόγους .

ἡ δὲ ἐν Μεσολογγίῳ Ἀρχὰς, ὅτι ἔλαι αἱ προπαρασκευασθεὶς
ἄλλοις ἐπιπέσει εἰς διάστημα οὐκ ἡμερῶν, διὰ
τὴν ἀπὸ τῆς ἐφοδίας εἰς τὸ φρούριον τοῦτο. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ
Καπιτάν-Πασσας ἐπιθυμῆναι γὰρ ἀποφύγη τὴν αἰματοχυ-
σίαν, ἣτις δύναται γὰρ συμβῆναι, ἂν ἡ πόλις κενεωθῆ δι-
ἐρίθου, ἀγαθὰ γὰρ μάχη, ἂν ἡ φρουρὰ τοῦ Μεσολογγίου
ἔσθῃ γὰρ ἔλθῃ εἰς συνθήκας, καὶ ὅποιας συνθήκας ζητεῖ
εἰς τιαυτὴν περίστασιν.

Τὴν ἀπόκρισιν, ἣτις θέλει μὲ δοθῆ ἀπὸ μέρους σας,
ἔδωκεν τὴν στείλει εἰς τὸν Καπιτάν-Πασσα. Ἀλλὰ χρέ-
ες μου κρίνω γὰρ εἰδοποιήσω φανερὰ τὰς ἐν Μεσολογγίῳ
Ἀρχὰς, ὅτι ἐγὼ δὲν δύναμαι γὰρ γίνω ἐξυγητῆς τῶν συν-
θηκῶν, αἱ ὅποιας ἤθελον γίνεσθαι, μήτε θέλω γὰρ δόσω καμ-
μίαν γνώμην περὶ τοῦ ἂν ἀποδεχθῆτε ἢ γὰρ ἀποβάλετε τὴν
πρότασιν ταύτην τοῦ Καπιτάν Πασσα.

Ἐχω τὴν τιμὴν γὰρ ἔμει
Κύριοι

Ἐπιθεστάτος δούλος σας

Κ. Ἀμπατ Διοικητῆς

Πρὸς τὰς ἐν Μεσολογγίῳ Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς.

Μὲ δυσαρέσκειάν τῶν ἔλαθον οἱ ἀπεσταλμέ-
μας ταύτην τὴν ἐπιστολήν, καὶ ἀμέσως ἀ-
ποχωρισθέντες, ἔστειλαν τὴν ἐφεξῆς πρὸς τοὺς
Κ. Ἀμπατ ἀπάντησιν.

Κύριοι!

Ἐχομεν τὴν τιμὴν γὰρ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ εὐγενὲς
γράμματι τῶν 27 τοῦ τρέχοντος, ἐν ᾧ μᾶς ἐκθέτετε,
ὅσα τὴν παρήγγειλε γὰρ μᾶς ἐπιπρὸς ὁ Καπιτάν-Πασσας.
Εἰς ἀπόκρισιν λοιπὸν τῶν παρὰ γελθέντων διὰ τὴν πραγ-
ματείαν τῆς μεταξύ μας εἰρήνης, ἔχει τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ Καπιτάν Πασσας γνωρίζει καλῶς, ὅτι οἱ Ἕλλη-
νες ὑπέφεραν ἀπειραὺς ζημίας, ἔχουσιν τόσα αἵματα,
ἐρημώθησαν οἱ τόποι τους, καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν ἐμπορεῖ
ἄλλο τι γὰρ τοὺς ἀνταρμείην καὶ γὰρ τοὺς ἀποζημιώσῃ,
παρὰ ἢ ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία τους· καὶ τὴν ἐφο-
δαν, ὅπου προβάλλει εἰς οὐκ ἡμερῶν διάστημα, ὅτι θὰ
γένῃ ἐναντίον τοῦ φρουρίου τοῦτου, εἴμεθα ἐτοιμοὶ γὰρ
τὴν δεχθόμεν, καὶ πολεμοῦντες συν Θεῷ, γὰρ τὴν ἀν-
τιπροσώπων, καθὼς καὶ ἐκείνην τοῦ Κιοιταχῆ τὸν πε-
ρασμένον Ἰούλιον· ἔπειτα δὲ εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν ἴ-
διον, ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν Διοικήσιν, τῆς ὅποιας ἀκολου-
θοῦντες ταῖς Διαταγαῖς, χρῆσασθόμεν καὶ γὰρ πολεμοῦ-
μεν καὶ γὰρ ἀποθαίνωμεν. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν Διοί-
κησίν μας, ἐμπορεῖ γὰρ διευθυνθῆ καὶ γὰρ πραγματοποιθῆ,
ἢ εἰρήνην, ἢ πόλεμον.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν γὰρ ὑποσημειωθόμεν μὲ σέβας.

Μεσολογγίον

τῆ 15 Ἰαννῆ 1826.

Ἡ προσωρ. διευθ. τὰ τῆς

Διευθ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆ,

καὶ ἔλαι αἱ Ὁσπάρχηγοι καὶ Πολιτικῆ

Δ. Θέμελης.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀμπατ, Δι-
οικητὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κορβέ-
τας „Ρόζα“.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ

Γ. Γραμματέως.

Ν. Παπαδόπουλος.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἠκούσαμεν
κανονοβολισμοὺς ἀπέναντι τοῦ λιμένος μας, οἱ ὅποιοι μὲ
ἄλλο ὅτι ἐγίνοντο ἐν διαλείμματι, διήγειρον τὴν προσοχὴν
τῆς φρουρᾶς μας, ἣτις ἤγγυλοι τὶ διατρέχει. Μετὰ μίαν
περίωρον ἄρας κανονοβολισμῶν, βλέπομεν αἴφνης πυρω-
λουμένον τὴν ἐχθρὴν Φρεγάταν, ἢ ὅποια ἦτον ἀνακα-
θισμένη εἰς τὰ ῥιχὰ· εἰς τὸ φῶς τῆς φλογὸς ταύτης ἀνε-
καλύψαμεν διάφορα πλοῖα, τὰ ὅποια ἔωλεν περίε τῆς
ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης. Ἀμέσως ἐνοήσαμεν, ὅτι ἡ
ναυτικὴ Μοῖρα τῆς Ἰθάρας, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐν-
δοξον Ναυαρχὴν τῆς Μισαούλης, μετὰ μικρὰν ἀπὸ μέρους
τῆς Φρεγάτας ἀντίστασιν, τὴν ἐπολέμησε, καὶ τέλος
τὴν ἐπρόσφερεν ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Ποσειδῶνα. Ἦσαν ἑ-
πταρτα ἄρας ἐλαμπαδίζον ἡ Φρεγάτα ἀπὸ τῆς πρό-
ρας ἕως τῆς πρύμνης· τὸ πῦρ εἰσχωρεῖ τελευταίον ἕως
τοῦ κοινοδοχείου (τζεπχανέ), καὶ τότε ἡ ἐκρηξίς τῆς ἐσχη-
μάτισε τέσσαρας ὑψηλοτάτους πυρίνους στύλους, ἐν ᾧ
τὸ σκάφος τῆς Φρεγάτας διαιρεθὲν εἰς τρία τμήματα,
καπνίζει σήμερον δι' ἅλης τῆς ἡμέρας.

Τινὲς τῶν ἐν τῇ Φρεγάτᾳ ταύτῃ ἐχθρῶν εἰσῆλθον εἰς
τὰ ἀκάτια, ὅτε ἐγίνετο ἡ μάχη, καὶ διασωθέντες, ἀ-
πέβησαν εἰς Καλαμοτόν. Πλήρ μοιδοῦσι οἱ βάρβαροι ἀ-
πέφυγον τὴν ὄρην τοῦ Ἡσαίου, τὴν δικαίαν ἕμωσ τῶν
Ἑλλήνων ἀγανάκτησιν δὲν ἠμώθησαν γὰρ ἀποφύγουσιν·
καθότι οἱ ἡμέτεροι καταδιώξαντες τοὺς καὶ εἰς τὴν Ξηρὰν,
τοὺς ἐπρόσφεραν ὄμμα τοῦ Ἄρεως.

Ἐν τοσοῦτῳ ὁ ἀθάνατος Μισαούλης συνοδευόμενος ἀπὸ
τὴν γενναίαν σου Μοῖραν συνισταμένη ἀπὸ μίνα 25
πλοῖα, ἔμμε ὅτε ἐξημέρωσεν, ἤρχισε γὰρ καταδιώκῃ τὸν
ἄλλον ἐχθρὸν στόλον, τὸν ἑποιοὶ καὶ ἔφερε πυρωθῆσαν
ἕως εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Φιδάρη· καὶ τότε ὁ ἄνεμος ἐ-
φύσησεν ἀπὸ τὸν Κόλων, ὁ δὲ ἐχθρὸς στόλος ἰδὼν,
ὅτι ἐπύθη ὑπὲρ ἄνεμον (σοβράνω), καὶ μάλιστα διότι
ἐξέπλευσαν ἀπὸ Ναύσωντος καὶ ἦλθον εἰς βοήθειάν του
ὅλα τὰ ἄλλα πλοῖα, ἐστάθη καὶ ἐβάρθη εἰς γραμμὴν
διὰ γὰρ ἀντιπαραταχθῆ. Ἐβάρθη ὡσαύτως εἰς τακτι-
κὴν γραμμὴν καὶ ἡ ὀλιγαριθμὸς Μοῖρα μας, καὶ μὲ ὄλον
ἔμμε ὅτε ἄνεμον (σατιο-θέντο· ἤρχισε πρῶτῃ τὴν ναυμαχί-
αν. Ποῖα εὐαίσθητος ψυχὴ δὲν ἤθελε διαμαρτυρεῖ τὴν
μεγαλοψυχίαν τῶν Ἡρώων θαλασσιῶν μας, βλέψουσα
μίαν ὀλιγαριθμὸν Μοῖραν συντιθεμένη ἀπὸ τῶν μικρό-
σμων πλοῖα, καὶ μάλιστα γὰρ ἦναι ὡς ἄνεμον, γὰρ ἀν-
τιπαρατάττεται ἐπίσης ἐναντίον εἰς τὸσον πλῆθος πλε-
όντων βαρβαρικῶν τευχῶν!

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἤρχισεν ἡ μάχη, πολλὰ πλοῖα μας
διήλθον τρεῖς καὶ τετράκις ἀναμέσον τῆς ἐχθρῆς γραμ-
μῆς, μαχόμενα μὲ ἀπερίγραπτου εὐθάρσιν καὶ ἐπι-
μονῆν, ἕως τῆς μεσημβρίας. Καὶ τότε τρέμος κατεκυρί-
ευσε τοὺς ἀπίστους· τότε ὁ κολλοσαῖος οὗτος στόλος
διαλύει τὴν γραμμὴν του, τρέπεται εἰς φυγὴν, καὶ μὲ
μεγάλῃ του κατασχύνῃ καὶ δειδὸς τρέχει γὰρ διασωθῆ
εἰς τὰ χαῦνα ἄστυλα τῶν φρουρίων του, ἐν ᾧ ὁ ἡμέτερος
ἀφ' οὗ τὸν καταδίωξεν ἕως εἰς Κρουονέρι, ἣδη τρωαιοφό-
ρος περιέρχεται τὰ παράλια μας.

Τιμὴ ἐτησίᾳ Ταλ. Ἰσπαν. 25 προσηλωτέα κατ' ἐξαμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.
Συντάκτης Δρ. Γ. Ξ. Ξυγερῆ. Τυπογράφ. Δ. Μεσθενεὺς.